

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dissertationes De Actibus Humanis

Karchne, Simon

Augustæ Vindelicorum & Græcensis, 1716

§. III. Regula Haunoldi applicatur consummatis luxuriæ naturalis speciebus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39981

§. III.

*Regula Haunoldi applicatur consumatis Luxuria
naturalis speciebus.*

§66. **L**uxuria est inordinatus appetitus, & usus inordinatus venereorum. Ejus sex species enumerat D. Th. 2. 2. *quæst.* 154. a. 1. fornicationem simplicem, adulterium, incestum, stuprum, raptum Vitium contra naturam. Videtur addenda septima species nempe Sacrilegium carnale, Respondet S. Th. *ad* 3. quod vovens Castitatem inerat quoddam matrimonium Spirituale, violans illud committat adulterium quoddam Spirituale, atque adeo reducatur ad speciem adulterij.

Prima species est Fornicatio, simplex: hæc est inordinatus concubitus soluti cum soluta consentiente libera ab omni alio vinculo, aut circumstantia transferente copulam ad aliam speciem luxuriæ. Ejus formalis malitia est sita in hoc, quod per se loquendo proles sic genita exponatur periculo malæ educationis, cura enim materna non sufficit, paternam communiter abest, aut est incerta propter incertam paternitatem, quæ ratio probat etiam inter steriles, ac inter personas sufficienter providentes proli de bona educatione (ut si expensas fornicarij darent viro, aut mulieri probæ) quia quod in primo casu defectu generationis,

in secundo autem ex extraordinaria provisione non sequatur mala educatio, id non oritur ex natura fornicationis (per se enim, & ex natura illius sequitur generatio, & ad hanc mala institutio, jus autem naturæ prohibet omne illud, ex quo per se, & naturaliter sequitur talis inordinatio) sed per accidens impeditur.

Ratio adducta ostendit justè damnatam esse ab Alexandro VII. *proposit.* 25. *qui habuit copulam cum soluta, satisfacit Confessionis præcepto dicens: commisi cum soluta grave peccatum contra Castitatem, non explicando copulam:* & ab Innocent. XI. *proposit.* 48. *tam Clarum videtur fornicationem secundum se nullam involvere malitiam, & solùm malam esse, quia interdicta, ut Contrarium omnino rationi dissonum videatur.*

Circa hanc primam speciem observat Cardenas *Crisis Theolog.* D. 53. *num.* 163. quod fornicatio in tota latitudine sumpta sit species subalterna, quia complectitur sub se copulam inceptam non Consummatam, & Consummatam, quas specie distingui colligitur ex propositione Alexandrina proximè proximè producta.

Secun-

Secunda species stuprum tripliciter usurpatur primò late ex communi Canonistarum, & Legistarum usu pro illicito concubitu cum Virgine, aut vidua honestè vivente. §. *item lex 4. Inst.* Secundò propriè pro illicita non violenta Virginis sub cura parentum existentis violatione, ita S. Th. 2. 2. q. 154. Art. 6. Tertio pro Virginis oppressæ, seu invitæ ac renitentis defloratione, aut si metu gravi in puellam constantem cadente, aut precibus importunis quando his merus reverentialis, aut minæ conjunctæ sunt, adigatur aut fraudulenter, ac dolosè seducatur, videlicet fictâ permissione matrimonij. Duobus primis modis non differt specie à fornicatione, ut probabilior fert sententia apud, & cum Sanch. *de Matrim. lib. 7. D. 14.* contra communioem in copula cum Virgine agnoscentem duplicem specie malitiam. Tertio modo stuprum est species distincta à fornicatione simplici, quia huic addit gravem injuriam personalem contra justitiam & ita omnes pro stupro hoc tertio modo obligantes ad omnia damna refarcienda secus pro stupro primo, ac secundo modo in foro conscientia, quia nulla fit injuria sponte consentienti: in foro tamen externo deflorator Virginis etiam volentis cogi potest à Judice ad eam dotandam lege sic statuente ob bonum commune ad impedienda supra puellarum facile inducibilem ut notat Less. *lib. 2. de Just. c. 7. num. 44.* aut silem ad mulieram parentibus puella solvendam, Sporer *p. 4. Theolog. Sacram. c. 3. num. 588. & 590.*

867. Tertia species est adulterium consistens in inordinato concubitu cum

aliena conjugata, aut conjugato, aut conjugati cum conjugata non sua. Est peccatum gravius duobus prioribus, quia contra justitiam non solum violat fidem conjugalem, sed etiam cedit in damnum prolium legitimarum, habetque alia gravia mala annexa consequentia: estque id verum, quamvis conjux consentiat in fornicationem sui conjugis, seu lenonem agat, ita nunc certa sententia, cum opposita sit damnata ab Innocent. XI. proposit. 50. *copula cum conjugata consentiente marito non est adulterium, adeoque sufficit in confessione dicere se esse fornicatum.* Ratio est, quod conjux nequeat efficaciter cedere huic juri, quo minùs fiat stricta injuria statui conjugali, consequenter illi qua conjux est, sicut consensus Clerici in sui percussioem non impedit injuriam, quæ fit statui Clericali, idcirco efficaciter cedere non potest.

Hinc patescit, quod, dum uterque adulter est conjugatus, pluribus titulis crescat gravitas adulterij: adulter enim primo præter luxuriæ malitiam agit contra fidem sui matrimonij, seu graviter est injuriosus suæ uxori. Secundò agit contra justitiam alieni conjugis. Tertio cooperatur adultera peccanti contra fidem proprii matrimonij, atque injurianti proprio marito. Unde necesse est in confessione adulterij exprimere, utrum uterque sit conjugatus, quia saltem intervenit duplex numero peccatum, de quo infra: imò Lugo *de Penit. D. 16. num. 140. & 258.* non improbabiler tuetur adulterium ex parte unius tantum esse morali specie distinctum ab adulterio ex parte utriusque, verius tamen hoc

com-

communis negat cum Less. lib. 4. de Just. 6. 3. dub. 10.

868. Quarta species est incestus si-
tus in peccato carnali cum persona con-
iuncta conjunctione consanguinitatis,
aut affinitatis legali, aut spirituali. In-
cestus igitur specifica, ac propria mali-
tia est violatio reverentiae naturalis paren-
tibus, horumque consanguineis, & af-
finibus debita: atque adeo se extendit
ad omnes eas personas, quas comprehen-
dit attinentia personarum, inter quas ju-
re naturali, ac divino, aut humano ma-
trimonium nequit subsistere. Incestus
malitia propria opponitur virtuti pietatis
obligantis ad reverentiam exhibendam
debitam parentibus, horumque con-
iunctis conjunctione, vel naturali (quales
sunt consanguinei, & affines) vel legali
id est, à lege inducta intuitu pietatis, aut
spirituali intuitu reverentiae Sacramento-
rum Baptismi, & Confirmationis, qua
reverentia sicut est specie diversa à reve-
rentia, quam inducit virtus pietatis, ita
incestus inter spirituales cognatos est spe-
cie distinctus ab alijs.

Incestus inter consanguineos intra
quartum gradum inclusivè contrahitur,
uti etiam inter affines ex matrimonio ra-
to, ex copula verò illicita non excedit
secundum gradum, inter spiritualiter co-
gnatos illos duntaxat, inter quos spiri-
tualis cognatio est impedimentum diri-
mens. His adde incestum cum sponsa
de futuro consanguinea in primo gradu
ob impedimentum publicae honestatis,
hoc enim, etsi nullam fundet affinita-
tem cum nulla interveniat copula, qua
est unica radix illius, prohibetur tamen ab
R. P. Karch. Diss.

Ecclesia copula cum sponsa consanguinea
in primo gradu propter reverentiam con-
iunctis debitam, proinde intuitu pie-
tatis.

Utrum verò incestus consanguineo-
rum pro graduum diversitate, uti & affi-
nium, horumque incestus ab incestu in-
ter consanguineas, specie differant fusè
est disputatum à num. 599. ad 607.

869. Quinta species est raptus, qui
est violenta personae alicujus abductio ad
explendam libidinem, vel ad matrimo-
nium contrahendum.

Dicitur primò *violenta*, quando
persona abducta est invita, aut hac con-
sentiente inviti sunt illi, sub quorum po-
testate est constituta, ut parentes, mari-
tus, sponsus, curator. Unde non est
raptus, sed fuga, si puella sponte abit cum
amasio inscijs parentibus, &c.

Dicitur secundò *abductio* nempe
de loco ad locum moraliter diversum, un-
de de Cubiculo ad Cubiculum violenta
abductio, esto sit stricta injuria, non ta-
men est propriè raptus.

Dicitur tertio *persona alicujus*,
quia sive ea sit virgo, sive vidua, sive
maritata, sive mas abductus à femina est
propriè raptus quoad culpam.

Dicitur quartò *ad explendam libi-
dinem, vel ad matrimonium contra-
hendum*, quia si fit ex alio fine e.g. ut
sit serva, non est raptus, sed plagium,
quod est species furti.

Raptus igitur præter speciem luxu-
riae (quam fuisse secutam non est necesse
ad substantiam raptus (est peccatum mor-
tale contra Justitiam raptæ, aut eorum
sub quorum potestate est. Est etiam ve-

M m m m

EUS

rus raptus; etsi quis per alium scienter rapiat, Tamb. *lib. 7. Decal. c. 6. §. 2. n. 16.* Dirimit matrimonium, dum ex fine contrahendi illud rapitur illa invita, pœnas raptoris lege apud Tamb. *num. 9.* ex Trid. *Ses. 24. c. 6. de Reform. matr.* quas etiam incurrit exequens iussu raptoris actionem rapiendi, hæc tamen actio inter eum, & raptam non dirimit matrimonium, quia non rapit pro se, pro quo solo est latum impedimentum Tamb. *cit. num. 16.*

Copula cum ebria, aut dormiente, &c. non est proprie raptus, est tamen contra iustitiam, quia copula fit cum fraude, & ideo in confessione debet exprimi.

Sexta species est Sacrilegium Carnale, quo per peccatum luxuriæ persona, aut res DEO sacra violatur. Est triplex carnale personale, carnale locale, carnale reale.

Carnale personale dicitur, quo vel persona voto cœstitatis DEO obstricta cum non obstricta, aut e contra, aut utraque sic ligata violatur. Voti hujus simplicitas, & solennitas non variat speciem, sed solennitas auget. Quando uterque est voto obstrictus, est proportionaliter discurrendum, sicut de adulterio, quando ambo sunt conjugati. Propria hujus Sacrilegij carnalis malitia consistit in læsione virtutis Religionis, potestque committi in omnibus speciebus tam naturalibus, quam contranaturalibus luxuriæ, aspectu, tactu, corde, ore, & opere.

Carnale locale est, quo per feminis effusionem non modo illicitam, sed etiam licitam, sive conjugalem sine necessitate

exercitam, & quidem probabilis contra Vasq. Pont. &c. etiam occultam locus ab Episcopo consecratus, aut benedictus violatur.

Carnale reale est, quando quis re sacrâ abutitur ad hoc peccatum patrandum, ut si quis adhibet res sacras, ut Evcharistiam, &c. ad conciliandum amorem venereum: aut si textus scripturæ profert ad se, aliosvè impudicè oblectandos; aut si gestans Evcharistiam peccaret, aut indutus sacerdotalibus scœda ageret. Huc spectat sacrilegium sollicitationis ad turpia in confessione, aut occasione confessionis, seu pretextu confessionis in quovis loco, proinde ut singulariter observat Sporer *p. 4. Theolog. Sacram. c. 3. num. 622.* etiam in domo sæculari apud simulatam infirmam, quam quis titulo confessionis accedit.

In abusu rei sacræ explicanda Confessario qualitas rei sacræ, non enim participat eandem sanctitatem Less. *Lib. 2. c. 45. num. 17.* ubi omnes hæreticos facit Sacrilegos, qui perniciosè mendacia stabiliunt verbo divino, imò tunc DEUM ipsum faciunt authorem mendacij consequenter tacitè eum blasphemant.

Contra sacrilegos in confessione, aut hujus occasione ad impudica Sollicitatores gravissimas fulminans pœnas plures Pontifices, ac simul mandant Confessarijs, ut pœnitentes sollicitas obligent ad denunciandum inquisitioni, aut ordinario loci sollicitantes. Verum teste cit. Sporer omnes Doctores Germani observant in Germania quoad hoc punctum denunciationis præfatas Bullas, non esse tam rigidè usu receptas.

Omnes

Omnes has sex species distingui inter se specifica distinctione cuius consideranti propriam singularum malitiam, & rationem, à quâ singulæ turpitudinem desumunt, facile constat, singularum enim ratio est talis, quæ adhuc fundat prohibitionem, etsi aliarum specierum rationes amitterent per impossibile mali-

tiam: & ideo benè procedit nostra Regula n. 864. posita.

Restat species à S. Th. ultimo loco posita ab eo nuncupata vitium contra naturam sed cum egeat expositione longiore, de ea agam

§. sequente.

* *

§. IV.

Regula nostra discernens distinctionem specificam in peccatis applicatur speciebus vitij Luxuria

contra naturam.

§72. **F**inis à natura intentus in actibus venereis est generatio prolis. Et sic, in quantum impeditur generatio prolis, est vitium contra naturam, quod est in omni actu venereo, ex quo generatio sequi non potest, ita S. Th. 2. 2. quæst. 154. a. 1. in Corp. Ut autem actus venereus non sit inordinatus, sed aptus de se generationi, debet esse inter duos ejusdem speciei sexus diversi, in vase debito, & servato debito, seu naturali modo copulæ inter conjuges. Quatuor igitur species sunt vitij contra naturam, nempe pollutio, Sodomia, bestialitas, & innaturalis modus concumbendi.

Pollutio, sive mollities est voluntaria seminis effusio sine corporum conjunctione solius voluptatis gratiâ. Est contra jus naturale, & divinum, & sem-

per mortalis directè voluntaria ex 1. ad Cor. 6. Molles regnum DEI non possidebunt, & cum sit usui necessario conjugali dispendiosa, est etiam contra jus naturale.

Dividitur 1. In perfectam, ac inchoatam, ista est ipsa alteratio, quæ fit in partibus verendis per commotos Spiritus generationi servientes, in quâ alteratione sita est venerea delectatio; illa verò est humoris spermatici, seu seminis effusio.

Dividitur 2. In Voluntariam directè ac indirectè, ac in involuntariam; hæc sequitur præter voluntatem sine patientis cooperatione, illa verò, si est intenta, vel procurata dicitur directè voluntaria, indirectè verò, dum non intenditur, sed ponitur causa, aut posita

M mmm 2

non